

Az első út: siker

Hazaérkeztek a szegedi táncosok

Megérkezett az NSZK-beli fesztiváltornéról a Szeged Táncegyüttes ifjúsági csoportja. Nagy Albert és Zsoldos Ildikó vezetésével 43-an képviselték a magyar néptáncművészetet ezen a nemzetközi ifjúsági fesztiválon, amelyet kétvétenként rendeztek meg az észak-westfalai Wewelsburgban. Az idei volt a tizenhatodik, június 15-től 26-ig tartott, hét ország táncosai és hét német csoport szerepelt a különböző fesztiválprogramokon. (A házigazdák csak egy szocialista országból hívtak vendégeket — a szegedieket, akik egyszerűen a legfiatalabb résztvevők voltak.)

A Szeged együttes ifjú tagjai busszal utaztak, értekezéskor a megérkezés után (a szegediek ötször léptek fel) baráti esteket, tánccházszerű közös mulatságokat rendeztek, alkalom

adódott egymás folklórjának megismerésére, tánctanulásra. Nemzetközi zenekar is alakult, s az esténeki közös táncban minden együtt a másik nép táncait járta... A szegedi gyerekeket Salvkottenben, az ottani együttes tagjainak szülei látták vendégül. „Ez a két csoport volt a legjobb” — mesélték jithon, s hogy nem elfogultság diktálta a dicséretet, íme a tény: a salvkotteni és a szegedi gyerekek a fesztiválon rendezett sportvetélkedőket is megnyerték.

Az első külföldi turné jó hangulatát, sikerét, élménygazdagságát elsősorban a vendéglátóknak köszönik, akiket idővel szeretnénk Szegedre hívni. Ilyen utakon viszont az sem közömbös, ha tapasztalt, tájékozott, segítőkész — a tolmács. Most az egyik szegedi táncos, az idei békéscsabai Junior-díjas, Csúri Ákos édesapja, Csúri Károly egyetemi adjunktus vállalkozott a nehéz szerepre; a zökkenőmentes, sikeres 10 napért neki is hála a gyerekek.

A Marica ment legjobban

Évadzáró a színházban

Szavazások évadját éljük, választással kezdődött a szegedi színház tegnapi évadzáró társulati ülése is a Kis-színházban. A tagok adták le voksukat arra a két művészre, akiknek a most elmúlt évad teljesítménye alapján juttatják a Makó Lajos-díjat és a Vaszy-díjat. A két kedvezményezett Mentés József, illetve Réti Csaba.

Minderről s a szezon egyéb eseményeiről, eredményeiről, gondjairól csak ezután számolt be Nagy László igazgató — szellemesen, nem kevés önironiával, s igen tárgyilagosan. (A társulati ülés elnökségében foglalt helyet a megyei pártbizottság képviselőjében Lovázi József munkatárs; Schmidt József, a városi pártbizottság titkára, valamint Szabó G. László, a megyei tanács, Müller Józsefné, a városi tanács elnökhelyettese.) „A nagyszínház bezárásának hevedik, a Kis-színház bezárásának ötödik, együttműködésünk harmadik esztendőjében, illetve az épülő nagyszínház, javuló szociális körülményeink, vissza-visszatérő közönségünk évfordu-

lóján, vagyis úton a ma is meglevő, nem kis objektív nehézségek leküzdése és a meghirdetett, elképzelt célok között” — köszöntötte társulatának tagjait az igazgató. Elmondta, huszonhárom darabot játszottak 410 előadásban, közel 170 ezer néző előtt, ami 5 és fél millió forintot hozott a konyhára. Legtöbbször (ötvenegyszer) a Marica grófnő ment, ugyanennek akadt a legtöbb nézője, több mint 26 ezer. A megyében Makón, Vásárhelyen, Szegváron, Mindszenten, Szentesen, Csanádapátján és Csongrádon léptek föl. A prózai társulattól legtöbbet Flórian Antal volt színpadon, az operisták közül Kenesey Gábor. Szabadkán a Marica grófnővel, Újvidéken a Nyugat lányával vendégeskedtek, Békéscsabára a türelmes Szókratész, az Alarcosbált, az Orángután megnyitást, a Marica grófnőt, a West Side Storyt és A Nyugat lányát vitték; a Fővárosi Operett-színházban Az eladott menyasszonyt, Hatvanban a Bál a Savoyban, a közelmúltban lezajlott budapesti színházi találkozón a Dózsa Györgyöt játszották, az évad végén pedig Szombathelyen, Sopronban, Kisvárdán és Nyíregyházán mutatkoztak be, Szegeden vendégszerpelt Iglódi István, Miszlai István, Carl Heinz Erkrath és Kerényi Miklós Gábor rendező, Töröcsik Mari, Csernák János, Böröndi Tamás, Kőszegi Ákos és Turpinszky Béla színművész, Kemenes Fanny jelmeztervező, Szlávik István díszlettervező, valamint Krámer György és Reindhaller Éva koreográfus.

Nagy László kiegyensúlyozott, vállalható évadról beszélt, ahol a próza hangsúlyosabban törekedett országos színházpolitikai célok megvalósítására is, az opera pedig a játéktípus, a társulatépítés-frissítés megvalósítására tett jelentős lépése-

ket. A régi nyár népszerűsége, a West Side Story megrész vállalkozása és a Marica grófnő akár egy könyvnyüzénés színházat is eltarthatna. Ez alapvetően jó dolog. Sajnos, az Armány és szerelem, A hab és a Dózsa György igen mérsékelt érdeklődést váltott ki. Jövője van viszont a klubszínpadnak, ahol a Himnusz, a Mária Magdolna és az Egy anarchista véletlen halála ment. Athangolódás időszakát éli az operatársulat. Az együttes nem homogén, sem tudásban, sem együttműködési készségben, sem felfogásban — hangoztatta az igazgató, mielőtt kitért volna arra, hogy tapasztalhatóak biztató jelenségek, bár az előadások látogatottsága néha lehangoló képet mutat. Új stílusos próbálkoztak, a vendégrendezők azonban nem arattak osztatlan sikert. Kitért magáért a táncos, a zenekar és az énekes; megerősödött a tervezőgárda, a műszak egész tevékenységét azonban új alapokra kell helyezni. „A szervezés csúcsot futott tíz és fél ezer bérlettel, aztán néha légszomjat kapott.” A város megkülönböztetett figyelmet fordított színházára, ennek dacára ma is az átlagosnál nehezebb körülmények között dolgoznak. Idén sem sikerült a hazai színházi élet középpontjába kerülni: egy pécsi országos vizsgálódás szerint — anyagi és egyéb ügyekben — a vidéki színházak közül előtűnik jár Zalaegerszeg, Győr, Veszprém, Debrecen, Nyíregyháza, Miskolc.

Az évadzáró társulati ülésen Csanádi Géza, a városi tanács művelődési osztályának vezetője is szót kért, az osztály értékelését olvasta föl, majd a jövő évad feladatairól beszélt. Végezetül az igazgató bejelentette, hogy a Művelődési Minisztérium nívódíjjal jutalmazta A Nyugat lányának előadását, az olasz operák népszerűsítésére alapított díjat pedig a produkcióban szereplő Németh Józsefnek ítelték oda. A tagok szavazatai alapján úgynevezett minőségi jutalmat kapott Gregor József, Cser Miklós, Flórian Antal, Szirmai Péter és Kovács Zolt.

N. I.

Közlekedési vállalatoknál

Vagyonvédelem

A gazdálkodási tevékenységet döntő mértékben határozza meg mindenütt a munka szervezetsége, a gazdálkodó egységeknek a megváltozott körülményekhez alkalmazkodó képessége és vállalkozó készsége, illetve az egyes vállalatok közötti együttműködés hatékonysága. E célok elérését szolgálják a gazdaság szerkezeti rendszerének módosításai, a vállalatok teljes, vagy részleges önállósulásai, valamint az új vállalkozási formák térhódításai. E változó helyzetben a lakosság körében egyre növekvő ellenérzést váltanak ki a munka nélkül szerzett és a teljesítménnyel nem arányos jövedelmek, illetve a törvényeket és a közérkölcset sértő más jelenségek. Ezért is került hangsúlyozottan előtérbe például a korrupció elleni következetes fellépés, a köztulajdonnal felelőtlenül gazdálkodás és a jogtalan anyagi haszoncszerzés igen összetett témaköre az utóbbi időben.

A Közlekedéstudományi Egyesület Szegedi Területi Szervezete, a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság, valamint a MÁV Szegedi Igazgatósága szervezésében ezért vitatták meg tegnap, kedden Szegeden, a Technika Házában a közlekedés, a hírközlés és az autójavítás területén a társadalmi tulajdon védelmének, s az ilyen jellegű bűncselekmények alakulásának helyzetét.

Lovási László vasútigazgató vitaindításában azt hangsúlyozta, hogy a közvagyon védelme elsősorban nem rendőrségi, vagyis büntetőjogi feladat, hanem a gazdálkodó szervezetek irányítóinak kötelessége. Országosan milliók és milliók mennek veszendőbe évente hanyagság, nemtörődömség, a következetes ellenőrzés és a vagyonvédelem hiányosságai miatt.

Csanádi György őrnagy, a megyei rendőr-főkapitányság népgazdaság- és társadalomtulajdon-védelmi osztályának vezetője arra hívta fel a figyelmet, hogy utóbb a gazdasági jellegű vétségek, bűncselekmények között egyre jobban terjed a fogyasztói érdekvédelem megsértése, ezen belül is az árdrágítás, a vesztegetés és a korrupció. A hagyományos bünelkövetési módok mellett egyre gyakoribbá válnak az intellektuális

jogsértések, amelyek megelőzése csak a gazdálkodás folyamatainak mélyreható ismeretével és nem formális ellenőrzésekkel biztosítható. Az elmúlt két évben a rendőrség a közlekedési ágazathoz tartozó gazdasági szervek képviselőinek bevonásával összesen 249 vagyonvédelmi ellenőrzést tartott megyénkben, illetve a szegedi vasútigazgatóság területén. Ezek során 167 alkalommal jeleztek bünelkövetést lehetővé tevő jelenségeket, s az érintett gazdálkodó egységek vezetői mindig kellő szigorral és következetesen léptek fel a hiányosságok megszüntetése érdekében. Ennek is eredménye, hogy a közlekedési ágazatban 1983-hoz viszonyítva tavaly 16,8 százalékkal csökkent a bűncselekmények száma. A kevesebb bűncselekmény során viszont az okozott kár összege több mint 400 ezer forinttal növekedett.

Az ágazaton belül az elmúlt évben autójavítás során 15, út-, vasút-, hidépítés területén 22, a vasúti közlekedésnél 71, a közúti közlekedésnél 36, a hírközlés területén 44 és hírközlés jellegű szolgáltatások keretében 20 bűncselekmény történt.

A vasúti közlekedés területén az ismertté vált bűncselekmények 10 százalékos csökkenésével szemben viszont az okozott kár közel háromszorosára emelkedett. A vasúton a bűncselekmények elkövetői elsősorban a MÁV dolgozói köréből kerültek ki, akik esetenként kívülálló embereket is bevontak a jogtalanul megszerzett küldemények elszállításába, illetve értékesítésébe. Murony vasútállomáson egy mezőberényi lakos például a küldemények fosztogatásával 17 ezer forint, Orosháza vasútállomá-

son egy MÁV-alkalmazott rendszeres üzemanyagszállítvány-dézmássalal pedig 14 ezer forint kárt okozott.

A közúti szállítás bünelkövetési helyzete a rendelkezésre álló adatok szerint javult. 1983-ban 56, tavaly viszont 36 bűncselekmény volt ismertté. Ugyanakkor az okozott kár is csökkent, 1,8 millió forinttal. A közúti arufuvarozás során jobban érvényesül a gépkocsivezető, illetve a járatkezelő felelőssége az áruért, mint a vasúti szállításoknál, mert ők felelnek tételesen a rájuk bízott küldeményért. A vasúton viszont lehet, hogy egy Budapesten, Debrecenben, vagy valahol a Dunántúlon elkövetett bűncselekményre derül fény a szegedi kirakodásnál.

A hírközlési terület bünelkövetésének javulására utal, hogy az ismertté vált cselekmények száma 27,8 százalékkal, az okozott kár pedig 39 százalékkal csökkent. Továbbra is fokozottan kell figyelni viszont a postai dolgozók képzésével összefüggő bünelkövetési lehetőségeit. Még mindig gyakori a lopás, a sikkasztás.

Az autójavítás területét tekintve leggyakoribbak a lopások. A bűncselekmények elkövetését például lehetővé teszi, hogy a javításra átvett járművek felszerelési tárgyait, szerzőségeit nem leltározásuk fel, s így megőrzésük biztosítása sem garantált.

Kevesebb bűncselekmény, nagyobb károkkal. Egy-egy területen javult, más helyeken romlott a vagyonbiztonság helyzete. Az említett példák világosan mutatják viszont, hogy szinte mindenütt van bőven tennivaló a társadalmi tulajdon védelmének további szilárdítása érdekében.

Z. P.

Permetezik az utcai fákat

A Csongrád Megyei Növényvédelmi és Agrokémiai Állomás értesíti a város lakosságát, hogy permetezik az utcai fákat Szegeden a Széchenyi tér, Eszperantó u., Föltámadás u., újszegedi liget, valamint a nagykörúton

belüli, illetve a sugárutak menti területen, június 24—29. között. Kéri a lakosságot, hogy ezeken a területeken körültekintően közlekedjenek, kerüljék ki a gép hatósugarát, és tartsák zárva az utcai ablakokat.

Turné Sopronban

Csütörtök reggel fél 9. Almosan méregettük egymást a Zenés színház előtt, ki hogyan tudta összeszedni magát ezen a — legalábbis színészembernek — korai órán.

Három busz nyeli el a több mint száz embert, akik egy napos szegedi pihenő után folytatják a Nagy Nyári Turnét. Az útvonal az eddig „bezárt” Szeged—Szombathely—Nyíregyháza háromszög belső szárán indul el ismét, kissé még meghosszabbítva azt, Sopronba.

A nyolcórás út persze végtelenségűnek tűnik. Azt hiszem, mindannyiunk gondolatai valahol Déryné körül járnak.

Déryné és társai még többször eszünkbe jutottak a turné során. Kicsit pironkodva, amikor a szállodában a végeláthatatlan svédasztalról teleraktuk a reggeli tányért, s amikor a szauna után az uszodában hűsöltünk. S büszkén, amikor — nagy sikerrel — véget ért a kisvárdai West Side Story.

Erről, a zuhogó esőben is hősiesen helytálló műsziakról, azokról esett szó, akik paraplójukat a zenészek fölé tartva mentették meg az előadást.

Az eső hűségeken végig kísért bennünket. Buzgalma csak egyszer hagyott alább, épp a legjobbkor: a nyitó opera-operett gála megmenekült. Zsúfolt volt a Fő tér, a Tűztorony lábánál, még a környező házak muskáltságos ablakaiban is könyököltek. Amikor az ezer belépőjegy

és a rögtönzött pótgjegyek is elfogytak, a jegyszédők megadóan álltak félre.

Toth Jonna tenyere csatogott lehangosabban, amikor az Alarcosbált végén felharsant a vastaps. Igazából Jonna Krogh-Jensennek hívják, dán származású, s már tizenkét éve Magyarországon él.

Olyan muzikális kis társaság ez! Ugye, ez nem egy világhírű együttes, s mégis olyan összeszokottak. Olyan szép hangok vannak benne! Az a kis apród, egy Naturlant! És olyan jó nézni ezt a sok szép színes ruhát! A Scálában biztos tiszta feketében lenne a kórus. Sajnos itt, Sopronban, nagyon ritka az operaelőadás. A múltkor láttam azt a szakállast, ja, kékszakállast...

Sopronban 1958 óta rendezik meg az ünnepi heteket. Ez az eseménysorozat a város életében olyan helyet foglal el, mint Szegeden a szabadtéri játékok. Idén június 21-től július 21-ig követték egymást a színpadon programok. Az ünnepi hetek foglalja keretbe a soproni ifjúsági napokat és a régi zene fesztiválját, ahol magyar, amerikai, francia, holland, svéd, cetrák együttesek, kórusok lépnek fel. Közben Balla Demeter fotói, Gross Arnold grafikái, Morvay Zsuzsa kerámiai, és V. országos érembiennálé és ipartörténeti kiállítás váltják egymást a város kiállítótermeiben. Fellép az American Tropical revüegyes, megrendezik az ötödik autómotor veterán rallyt — és ez még csak izelítő a szinte áttekinthetetlenül színes programból.

Emeletes nyugatnémet busz a Pétfői Színház előtt. Feltűnően elegáns közönség, bólogató „Oh, ja-k”, és „schön”-ök.

— Sie können das ruhig in Maschine waschen — hangzik a körüti butikban, és a tejfelszőke hölgy már fizeti is a holmit.

A szállodai ismertető első oldala német, második angol, s csak a harmadik magyar nyelvű.

Az utcán kedvesen hozám forduló fiúcska kezében fonnyadt mezei csokor: — Neni, tessék virágot venni! Zehn forint...

Dóri, tízéves, a gála egyik szereplője:

— Te tényleg irsz, és miről? A gálát megírod? És az esőt megírod? És a szállodát megírod? És a szaunát? És a...? És engem megírsz?

Jól sikerült a szegedi színház soproni kiruccanása. Maga a tény is rangot kölcsönöz, hogy velük nyitották a hagyományos ünnepi heteket, de az Alarcosbált két előadását is telt házak fogadták. S olyan hosszú tapasztalatok, mitől már-már zavarban érezhették magukat Németh Józsefék. Ami a program hivatalos részét illeti, fogadással tisztelték meg a társulatot a megyei tanács; a művelődési osztály vezetője meleg szavakkal méltatta a gálaest résztvevőinek teljesítményét. Mindjárt meg is állapodtak abban, hogy jövőre ismét a Szegedi Nemzeti Színház vendégszerzése fémjelzi a soproni ünnepi hetek nyitányát.

Varju Erika